



Meglepetésekkel kezdődött a Pécsi Egyetemi Zenekarok és DJ-k fesztiváljának második, őszi felvonása. Az önmagukat alternatívként aposztrofáló zenekarok ugyanis inkább a hard rock és progresszív elemeket vonultattak fel, sok esetben katartikus gitárszólókkal vegyítve. A tavalyról ismert zenekarokkal a metál vonulat is jelen volt, a további meglepetéseket egy jazzel operáló, valamint egy elektro banda nyújtotta az éjszaka folyamán.

A mini-fesztivál a korai kezdés ellenére a vártnál több nézőt vonzott a B-klubba, így már az első pillanatoktól egészen szerethető klubhangulat alakult ki a helyszínen. Míg az első csapat beállt a színpadon, a közönség az ilyenkor szokásos pult-szavazócédulák-italkínálat tengely mentén végzett felderítést. Ebben a tekintetben szerencsére nem volt meglepetés, a 200 forintos céduláért kaptunk bambit is, így nyugodtabban fókuszálhattunk a zenei fejleményekre.

A zenekarok sorát a The Crops nyitotta. Szervezői oldalról félelemmel vegyes várakozás övezte a bandát, a felállás ugyanis az utolsó pillanatban lett fix, így információ nem igazán akadt a várható produkcióról. A beéneklés során a csapat két

frontembere – hadd éljünk szakszavakkal – enyhén szólva nem ortodox technikákat alkalmazott, így az Amazing Grace Vs szabad elvű visítások váltakoztak a hangfalakból. A kezdeti sokk ezen pontján merült fel egyszerű névváltoztatási javaslatként a The Corps megoldás, de szerencsére a kezdés rácáfolt minderre. A vészjósló jelek után ugyanis kaptunk egy dinamikus, néhol igencsak jó pillanatok is megcsípő zúzós hard rock bandát a színpadon, akiknek sikerült egy-egy refrénnel és szólóval az egész közönséget megmozgatni. Azért érződött, hogy az együttes még nincs igazán összezsírozódva, az ének és a vokál néhol elcsúszott, néhol hamis volt, illetve még a ritmus szekciónál voltak feltűnő pontatlanságok. Ettől függetlenül korrekt nyitófellépőt üdvözölhattünk a deszkákon.

Ezt követte az este egyik meglepetése, ugyanis a Harmada fellépése sokkal volt a javából, abból is a pozitív fajta. Alternatív rock trió esetében a meghatározás nem egészen azt takarja amivel a banda meglepte a közönségét. Kemény masszív hangzás, néhol korai IHM beütésekkel (az erő metál részeket leválasztva), pontos játék, néhol pszichedelikus és eszméletlenül technikás gitárszólókkal tarkítva. Az énekes hangja kellemes, tiszta, az egész formáció kiforrott harmonikus élményt nyújtott. Inkább hard-progresszív-pszichedelikus (néhol alternatív) csapat sem mint alternatív rock, de ezt igazából a teremben őrzöngő hallgatóság egyetlen tagja sem bánta. Alapvetően nehéz három taggal komplex zenei élményt elérni a színpadon, de ez ebben az esetben teljes mértékben sikerült, egy darabig még elhallgatta volna az ember a srácokat.

A kábulatból nehezen lehetett a helyszínen felocsúdni, mivel

őket váltotta a fuvolás vendégszereplővel kiegészült Dip Trió, akik a szolid jazz feldolgozások helyett, a Purple Haze újraértelmezésével nyitották a sávjukat. Handrix blues-rockja iszonyatos erővel és pontossággal szólalt meg, amit a csapat a szám jazzre átültetett betétjeivel variált. Egészen vicces, új, átütő zenei élményt nyújtottak, a zenészek pedig számtalanszor bizonyították szólóik keretein belül, hogy bizony komoly technikai képzettséggel kell esetükben számolni. A hangzást a fuvola vendégszereplése egy-egy számnál határozottan feldobta, a zenei koncepció egészen érdekes és egyedi pécsi viszonylatban.

Ezt követően a színpadot a metál vette birtokba, az első fellépő ebben a kategóriában a tavalyról már ismert Broken Smile volt. Az egyik legmeghatározóbb első élmény velük kapcsolatban a helyszínen a hangosítás volt, illetve annak hibái. Az előző fellépők esetében sikerült tökéletes hangzásbeli élményt elérni, azonban a metál egyszerű keverési reflexet hozott elő a későbbiekben: „mindent a basszusra, hadd zörögjön”. Az egyébként női énekessel, dallamosabb, dinamikusabb metállal operáló együttesnél (példaként lásd Guano Apes) ez nem volt egy szerencsés szituáció. A hangszerek jól szóltak, a játék pontos volt, azonban összességében a túlvezéreltség miatt a hangzás inkább kaotikusnak hatott, Tóth Réka (frontember) pedig több-kevesebb sikerrel próbálta túlénekelni a torzítást. Ettől függetlenül a produkcióra és a hangulatra nem lehetett panasz, meg is telt szépen a színpad előtti rész a koncert alatt. A Broken Smilet a Reason of Death követte a színpadon, akik hozták a tőlük tavaly megismert rap-nu metal hangzásvilágukat. A banda egész jól felpörgette az estét az eddig szemlélődők

egy része is csatlakozott a színpad előtti forgataghoz. A játék dinamikus volt, bár a hangszerek itt is többé-kevésbé elnyomták a frontembert, dicséretére váljon egészen tisztességesen bírta hanggal a párbajt az erősítőkkal. A produkció az erejével a közönség többségét is megnyerte, ugyanis a napi szavazásnak is a R.O.D. lett a befutója (gazdagodva egy hordónyi sörrel) az este végén. Amiben mindenképpen erősödni kéne a csapatnak az a frontember angol kiejtése. A rap centrikus számok miatt a szokásosnál is nagyobb figyelem irányul a szövegre, ezért erre mindenképpen érdemes ügyelni, a rossz angol sokat elvehet a hangulatból.

Az este utolsó fellépőjeként a SoyuZ7 elektro-pop-rock csapata következett a B-klubban. A közönség egy része a Szenes egyetemi bulija felé vette az irányt ekkorra, de akik úgy döntöttek, hogy maradnak, helyesen tették. Érdekes indusztriális-poppo hangzást nem könnyű élőben egy színpadra varázsolni, de a csapatnak ez hiánytalanul sikerült. A tagok jól játszottak össze, a zene működött, az élőhangszerek pedig feldobták az alapot. Egy-egy számnál az embernek egészen Skinny Puppy hangulata támadt, persze szelídebb, de élvezhető felfogásban. A női énekhang kimondottan kiemelte a hangást, a két énekesnőnek azért meg kellett küzdenie a metál bandák után maradt túl hangosítással ebben az esetben is, de vették az akadályt. Hangosítás terén itt is a kevesebb több lett volna, jobban hagyta volna a zenei harmóniát kibomlani. A csapatot különben érdemes lesz figyelemmel kísérni, nem sűrűn bukkannak fel ilyen kezdeményezések manapság.

Általánosságban elmondható, hogy egy meglepetésekkel és

igen jó produkcióval tűzdelt első napon van túl a PEZF mostani kiadása, kíváncsian várjuk mit hoz a mai este. Akit érdekelnek az egyetemi illetőségű zenekarok mindenképpen látogasson ki a B-klubba ma is, 19 órától a következő csapatoké a színpad: Zöld 08, Rokokó Rosé, héZ, Erózió, The Talking Horse, Soulvoid. Az együttesekről korábbi cikkünkben lehet részletesebben olvasni.

<http://pecsiehok.hu/2011/11/pecsi-egyetemi-zenekarok-es-dj-k-fesztivalja---fellepok-es-reszletes-program/>